

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0271/2013

17.7.2013

MIETINTÖ

osana koheesio politiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta
(2013/2038(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Mojca Kleva Kekuš

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	16
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	18
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	22

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

osana koheesiopolitiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta (2013/2038(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006,
- ottaa huomioon koheesiorahaston perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1164/94 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006,
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU,
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen rakennusten energiatehokkuutta koskevasta rahoitustuesta (COM(2013)0225),
- ottaa huomioon Brysselissä vuonna 2013 julkaistun Euroopan ammattiyhdistysinstituutin (ETUI) raportin ”Benchmarking Working Europe 2013” energiaa käsittelevän 5 luvun (”The European divide in clean energy and fuel poverty”),
- ottaa huomioon energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/EY kumoamisesta 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY,

- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2013 antamansa mietinnön sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa¹,
- ottaa huomioon 4. maaliskuuta 2013 annetun neuvoston raportin ”Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson toteuttaminen – Yhteenvedo” (6754/13),
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa” (COM(2011)0017),
- ottaa huomioon vuonna 2012 julkaistun energiaa koskevan komission tilastollisen taskukirjan ”EU energy in figures”²,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityöelämään” (COM(2008)0876),
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen” (COM(2006)0545),
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 21/2012 ”Energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopolitiittisten investointien kustannustehokkuus”,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden elvytyssuunnitelmasta³,
- ottaa huomioon KfW Research -tutkimuskeskuksen raportin ”Impact on public budgets of KfW promotional programmes in the field of “Energy-efficient building and rehabilitation””⁴,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n koheesiopolitiikan ja sen toimijoiden roolista Euroopan uuden energiapolitiikan täytäntöönpanossa⁵,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050” (COM(2011)0112),
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta⁶,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Koheesiopolitiikkaan liittyvä strategiakertomus 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta” (COM(2013)0210),

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0246.

² http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0123.

⁴ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0017.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0223.

- ottaa huomioon 4. toukokuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon ”Energiatehokkuus kunnissa ja alueilla – tarkastelussa maaseutualueiden ja kaupunkien erot”¹,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 annetun alueiden komitean lausunnon ”Energiatehokkuus”²,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta³,
- ottaa huomioon MARIE-ohjelman ja ELIH-MED-hankkeen energiatehokkuutta käsittelevän toimintapoliittisen asiakirjan ”Improving MED transnational cooperation answers to energy efficiency challenges in buildings”,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Energiatehokkuussuunnitelma 2011” (COM(2011)0109),
- ottaa huomioon kestäviin energiainvestointeihin kohdennettujen rakenne- ja koheesiorahastojen (Structural and Cohesion Funds for Sustainable Energy Investments, SF Energy Invest) kestävästä energiainvestoinneista antamat suositukset ”Practical recommendations to increase the share of sustainable energy investments in the upcoming SCF programming period 2014-2020”⁴,
- ottaa huomioon Ismeri Euroopan komissiolle antaman, koheesiopolitiikan tuloksia koskevan raportin ”Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007-2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and Energy efficiency of housing”,
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 julkaistun komission vihreän kirjan ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuuden parantamisen etuja koskevan Copenhagen Economicsin tutkimuksen ”Multiple benefits of investing in energy efficient renovation of buildings”⁵,
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan ”Energiahaasteet ja -politiikka” Eurooppa-neuvoston 22. toukokuuta 2013 pidettyä kokousta varten,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0271/2013),

¹ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 52.

² EUVL C 54, 23.2.2012, s. 49.

³ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 134.

⁴ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁵ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

- A. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden parantamisella tarkoitetaan sitä, että entisentasoinen taloudellinen toiminta tai palvelu on mahdollinen pienemmällä energiankulutuksella¹;
- B. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden edistäminen on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 194 artiklan 1 kohdassa sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä sekä ympäristönsuojelun ja sen tilan parantamisen yhteydessä;
- C. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden saavuttaminen on komission ja jäsenvaltioiden tärkeä painopistealue ja että siitä on osoituksena Eurooppa 2020 -strategiassa esitetty tavoite, jonka mukaan energiatehokkuutta olisi lisättävä 20 prosenttia;
- D. katsoo, että kulutuksen vähentäminen energiatehokkuuden avulla on kestävin tapa vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja tämän myötä vähentää tuontia noin 25 prosentilla;
- E. ottaa huomioon, että merkittävä osa energiasta saadaan edelleen hiilivedyistä, joiden palaminen tuottaa kasvihuonekaasuja;
- F. ottaa huomioon, että energiatehokkuuteen tehdyillä investoinneilla Euroopan alueet voivat saada taloudellista, yhteiskunnallista ja ympäristöön liittyvää tuottoa;
- G. ottaa huomioon, että energiatehokkuusdirektiivin nopealla ja kustannustehokkaalla täytäntöönpanolla voidaan vähentää huomattavasti energiankulutusta ja riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista, luoda uusi työpaikkoja, tarjota sosiaaliturvaa ja poistaa energiaköyhyys;
- H. ottaa huomioon, että nykyisen ohjelmakauden (2007–2013) aikana energiatehokkuuteen, yhteistuotantoon ja energiahallintaan osoitettiin 5,5 miljardia euroa koheesiopoliitiikan määrärahoista;
- I. ottaa huomioon, että viimeisimmässä komission kertomuksessa² todetaan, että vuoden 2011 loppuun mennessä energiatehokkuutta koskeviin erityishankkeisiin oli myönnetty lähes 3,8 miljardia euroa käyttöpääomarahastot (revolving funds) mukaan luettuina ja että varojen käyttöaste oli 68 prosenttia; ottaa huomioon, että kertomuksessa pantiin merkille käyttöasteen epätasaisuus unionin eri alueilla;
- J. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2013 annetussa neuvoston yhteenvedossa³ todettiin, että energiatehokkuuden kehitykseen vaikuttivat haitallisesti muun muassa riittävien tietojen ja taloudellisten kannustimien puute, energiatehokkuustoimenpiteiden matala

¹ Komission tiedonanto – Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: mahdollisuuksien toteuttaminen (COM(2006)0545).

² Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 18. huhtikuuta 2013 antama kertomus rakennusten energiatehokkuutta koskevasta rahoitustuesta (COM(2013)0225).

³ 6754/13 neuvoston raportti ”Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson toteuttaminen – Yhteenvedo”, 4. maaliskuuta 2013.

profiili ja nykyisen lainsäädännön riittämätön täytäntöönpano ja että nämä tekijät liittyivät enemmänkin käytäntöön kuin sääntelyyn;

- K. ottaa huomioon, että ELENA-välineestä (European Local Energy Assistance) saatavan hankerahoituksen vähimmäismäärä on 50 miljoonaa euroa ja Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmasta yli 6 miljoonaa euroa, mikä on enemmän kuin monien hankkeiden koko pienissä ja maaseutuyhteisöissä;

Yleistä

1. korostaa, että parhaillaan käynnissä olevan kriisin aikana, jolloin unioni tuo yli 50 prosenttia tarvitsemastaan energiasta, energiatehokkuuden parantaminen kustannustehokkaasti voi osaltaan parantaa merkittävästi EU:n kilpailukykyä sekä luoda työpaikkoja ja kasvua paikallis- ja aluetasolla, ja että tämä voi olla kaikkien kannalta myönteinen vaihtoehto ilmastonmuutoksen ja korkeiden energiakulujen torjunnassa;
2. tukee EU:n sitoutumista tavoitteeseen, jonka mukaan energiatehokkuutta lisätään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että energiatehokkuusdirektiivin ja sen välineiden pikainen ja asianmukainen täytäntöönpano eri kansallisten olosuhteiden mukaisesti saisi jäsenvaltiot takaisin oikealle tielle, jotta 20 prosentin tavoite voidaan saavuttaa; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita lisäämään toimiaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen saavuttamiseksi ja valmistelemaan lisäsäästöjä tämän ajankohdan jälkeiseksi ajanjaksoksi;
3. panee merkille, että Euroopan rakenne- ja investointirahastojen avulla voitaisiin edistää yksityisiä investointeja energiatehokkaisiin tuotteisiin, liikennemuotoihin, rakennuksiin, teollisuuteen, töihin ja palveluihin, mukaan lukien energiatehokkuuspalvelut, ja siten saada energiaan liittyviä julkisia menoja pienemmiksi ja parempi vastine julkisille varoille; pitää myönteisenä ehdotettua energiatehokkuuden priorisointia Horisontti 2020 -ohjelman energiatutkimusta koskevassa luvussa;
4. korostaa meneillään olevan rahoituskauden kokemuksia, jotka ovat osoittaneet, että energiatehokkuuden edistämiseen varattuja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varoja ei voida hyödyntää täysimääräisesti; painottaa tästä syystä, että vuosien 2014–2020 rahoituskehysessä – jossa energiatehokkuuden parantamiseen varattu määrärahaosuus on aiempaa suurempi – on huolehdittava siitä, että ja alue- ja paikallisviranomaiset voivat saada näitä varoja nykyistä helpommin;
5. korostaa, että jäsenvaltioiden ei olisi pidettävä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varojen käyttöä energiatehokkuuteen kuluina vaan investointimahdollisuutena, jolla on voimakas vipuvaikutus; kehottaa komissiota tarkistamaan edelleen valtiontuen sääntöjä, jotta energiatehokkuutta varten saadaan enemmän kansallista rahoitusta eurooppalaisten investointien lisäksi;
6. korostaa koheesipolitiikan sekä siihen osoitetun rahoituksen merkitystä kehitettäessä älykkäitä energiaverkkoja ja älykkäitä verkostoja, jotka tehostavat energiajärjestelmiä kaikilla alueilla ja vähentävät energiankulutusta ja energiahäviötä;

7. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla on oltava paitsi energiahuoltoon ja energian käyttöön myös energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen liittyvät asianmukaiset toimivaltuudet ja vastuu;
8. kehottaa komissiota parantamaan oikeusvarmuutta, joka liittyy alueellisen valtioneuvoston sääntöihin, jotka koskevat energiatehokkuusvaatimusten mukaisten sosiaaliasuntojen rakentamista ja investointeja kestäviin rakennuksiin ja energiaan;
9. muistuttaa, että joidenkin akateemisten tutkimusten mukaan vuonna 2010 lähes 9 prosenttia EU:n, Norjan ja Sveitsin kansalaisista (52,08 miljoonaa henkeä) ei pystynyt lämmittämään kotiaan riittävästi; panee merkille, että energiaköyhyys on erityisen vakavaa uusissa jäsenvaltioissa ja että se johtuu pääasiassa asuntojen huonosta eristyksestä; kehottaa komissiota tarkastelemaan yksityiskohtaisesti energiatehokkuuden edistämisen, polttoaineköyhyyden ja haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien välistä yhteyttä; korostaa, että energiatehokkuustoimenpiteiden avulla aikaan saadut säästöt on siirrettävä kuluttajille pienempien energialaskujen muodossa;
10. huomauttaa, että energiatehokkuuden mahdollisuuksia ei ole vielä toteutettu tehokkaasti joillakin talouden sektoreilla, kuten rakentamisen ja liikenteen aloilla, ja että niiden työmahdollisuuksia voitaisiin lisätä rakennerrahastojen tai koheesiorahaston investoinneilla taikka muilla investoinneilla parempaan energiatehokkuuteen;
11. korostaa, että on varmistettava, että sosiaaliasuntoja rakennetaan ja uudistetaan siten, että energiatehokkuustavoitteet ja -normit täytetään; kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia sidosryhmiä ottamaan huomioon sosiaalisen asuntotuotannon kansallisissa uudistusohjelmissaan ja kumppanuussopimusten strategisten painopisteiden muotoilussa seuraavalle ohjelmakaudella 2014–2020 toissijaisuusperiaatetta noudattaen; muistuttaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU 20 artiklan säännöksistä;
12. toteaa, että etukäteisinvestointien tarve on paikallisten ja alueellisten energiasäästötoimien toteuttamisen suurimpia esteitä; on vakuuttunut, että kaikissa EU:n tason toimissa on otettava huomioon kunnille ja alueille aiheutuvat seuraukset ja budjettirajoitukset; suosittaa sen vuoksi, että paikallisia ja alueellisia edustajia kuultaisiin, kun laaditaan energia-alan kehittämistä koskevia suuntaviivoja, ja että paikallisen ja alueellisen tason ohjelmia tuettaisiin taloudellisesti nykyisten energiavarojen hyödyntämiseksi;
13. muistuttaa, että parlamentti on jo hyväksynyt mietinnön Euroopan unionin koheesipolitiikan ja sen toimijoiden roolista Euroopan uuden energiapolitiikan täytäntöönpanossa ja että tässä mietinnössä käsitellään myös energiatehokkuutta koskevia kysymyksiä;

Ohjelmakausi 2014–2020 ja lainsäädäntömuutokset

14. huomauttaa, että koheesipolitiikan ensisijaisena tavoitteena on edelleen alueiden välisten taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen kaventaminen, ja katsoo, että energiatehokkuuspolitiikka ei saisi vaikuttaa tähän tavoitteeseen; korostaa, että joillakin unionin köyhimmillä alueilla saattaa olla erilaisia painopisteitä ja ne saattavat tarvita ensin muille aloille tehtäviä investointeja; tähdentää, että energiapolitiikan vahvuus on sen

joustavuudessa ja paikallisella tasolla tapahtuvassa rahastojen hajautetussa hallinnoinnissa;

15. palauttaa mieliin, että Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annetun asetuksen energiatehokkuutta koskevia säännöksiä tarkistettiin vuonna 2009 siten, että asuntotuotannosta tuli tukikelpoista koko EU:ssa, ja ylärajaksi asetettiin 4 prosenttia; toteaa, että käytännössä säännösten muutos ei ole lisännyt merkittävästi tähän tavoitteeseen osoitettuja varoja, koska muutos tehtiin myöhään ja se koski jo meneillään olevan ohjelmakauden aikaisia toimintaohjelmia; panee merkille, että koska tähän muutokseen ei osoitettu täydentävää EU-rahoitusta, jotkut jäsenvaltiot hylkäsivät tämän mahdollisuuden, kun taas joissain jäsenvaltioissa on havaittu vahva yhteys varojen alhaisen hyödyntämisen ja puutteellisen hallinnon toiminnan välillä; huomauttaa, että EU:n toimien oikeusvarmuus on tärkeää varmistaa ennen ohjelmakautta 2014–2020 ja sen aikana;
16. suhtautuu myönteisesti EAKR:lle ja koheesiorahastolle annettuihin uusiin mahdollisuuksiin ja niiden tärkeämpään rooliin energiatehokkuustavoitteiden toteuttamisessa ohjelmakaudella 2014–2020; tukee erityisesti koheesipolitiikan rahoituksen tulevaa roolia koko rakennusallalla, myös asuntotuotannossa;
17. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan toimenpideohjelmissaan käyttöön yksinkertaiset ja byrokratiaa välttävät menettelyt kotitalouksien parempaan energiatehokkuuteen varatun rahoituksen käyttämiseksi;
18. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kunnan viranomaisille annetaan hajauttamista koskevilla järjestelyillä suora pääsy kotitalouksien energiatehokkuutta koskevaan rahoitukseen;
19. panee merkille tuloksen EAKR-asetuksesta käydyistä neuvotteluista, jotka koskivat kutakin alueiden luokkaa koskeviin erityisiin temaattisiin tavoitteisiin varattujen vähimmäismäärärahojen käyttöä, ja toteaa, että tämä lisäisi energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon tarkoitettuja määrärahoja; muistuttaa, että kunnianhimoiset vähimmäisosuudet ovat ratkaisevan tärkeitä paikallisten toimijoiden liikkuvuuden helpottamiseksi ja että niillä autetaan luomaan vakaita, pitkän aikavälin ohjelmia;
20. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, että innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöä laajennettaisiin ohjelmakaudella 2014–2020 kaikkiin temaattisiin tavoitteisiin, myös energiatehokkuuteen;
21. tukee komission ehdotuksia Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yksinkertaistamiseksi ohjelmakaudella 2014–2020; uskoo, että yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta koskevien neuvottelujen loppuunsaattamisen ansiosta voidaan alkaa käyttää useita rahastoja samanaikaisesti, mistä on paljon hyötyä energiatehokkuushankkeille;
22. pitää myönteisenä kumppanuussopimuksia koskevaa edistymistä neuvotteluissa yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta; kehottaa jäsenvaltioita ja hallintoviranomaisia

toimimaan yhteistyössä energiatehokkuuden alan asiantuntijoiden kanssa, jotta tätä mekanismia hyödynnetään toimenpideohjelmiä valmisteltaessa;

23. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan kansallisten energiatehokkuussuunnitelmien ja toimenpideohjelmien välisiä suhteita, jotta voidaan varmistaa, että Euroopan rakenne- ja investointirahastot ovat osa yhtenäistä strategiaa ja vastaavat silti alueellisiin tarpeisiin; korostaa, että energiatehokkuuden päätavoitteena pitäisi olla energiaomavaraisuus alueellisella ja paikallisella tasolla;
24. katsoo, että EU:n toimilla olisi tuettava energiatehokkuutta energian tuotanto-, jakelu- ja kulutusvaiheissa; katsoo, että vaikka energiarahoitusta myönnetään koheesiopolitiikan puitteissa pääasiassa uusiutuviin energialähteisiin¹, on saavutettava parempi tasapaino, jotta suurempi osuus rahoituksesta kohdennetaan energiatehokkuutta edistäviin hankkeisiin;
25. korostaa, että energiatehokkuustavoitteiden toteuttamiseen liittyvä liiallinen ohjeellisuus ja sitovat tavoitteet voivat lisätä alueellisille ja paikallisviranomaisille näiden toimien toteuttamisesta aiheutuvia menoja sekä aiheuttaa lisäkustannuksia kuluttajille;
26. korostaa, että energiatehokkuutta koskeva ulottuvuus on sisällytettävä älykästä erikoistumista koskeviin tutkimus- ja innovaatiostrategioihin, jotka jäsenvaltioiden ja niiden alueiden on laadittava voidakseen saada tulevan koheesiopolitiikan innovaatorahoitusta;
27. muistuttaa jäsenvaltioita, että vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehiksen talousarvion on oltava asianmukaisesti rahoitettu ja että koheesiopolitiikka voi olla ja sen olisi oltava siinä liikkeellepaneva voima;

Tiedottaminen ja tiedon levittämisen merkitys

28. kehottaa komissiota parantamaan edelleen energiatehokkuusasioista saatavilla olevien käytännön tietojen laatua ja tehostamaan niiden levittämistä paikallis- ja alueviranomaisille, erityisesti tiedon levittämistä energiatehokkuusinvestoinneista saatavista hyödyistä, parhaista toimintatavoista, normeista, taloudellisista kannustimista, asianomaisten palvelujen tuottajista sekä energiatehokkuussopimuksista; toteaa, että energiapalveluyritysten puuttuminen monilla alueilla ja monissa jäsenvaltioissa saattaa vaikuttaa energiatehokkuusrahoituksen hyödyntämiseen;
29. toteaa, että rakennuskannan ominaisuuksista ei ole saatavilla tarkkaa tietoa aluetasolla, ja korostaa, että tämä muodostaa merkittävän ongelman strategioita ja suunnitelmia laativille kansallisille ja alueviranomaisille; panee merkille direktiivissä 2012/27/EU asetetut tällaisten tietojen luetteloja koskevat vaatimukset ja pyytää, että luetteloja täydennetään aluetasolla ja että se annetaan yleisön saataville;

¹ Ismeri Euroopan komissiolle antama, koheesiopolitiikan tuloksia koskeva raportti "Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007–2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and energy efficiency of housing":
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf.

30. kehottaa hallintoviranomaisia parantamaan toimenpideohjelmien näkyvyyttä ja niillä mahdollisille tuensaajille tarjottavia kestäviä energiahankkeita koskevia mahdollisuuksia; ehdottaa, että tämä voitaisiin toteuttaa perustamalla kansallisia verkkosivustoja, verkkoalustoja tai tietokantoja mahdollisille tuensaajille ja sidosryhmille, järjestämällä työpajoja ja tapahtumia kohderyhmille tiedottamista varten ja toteuttamalla toimenpiteitä, joilla parannetaan nykyisten verkossa olevien resurssien näkyvyyttä ja saatavuutta (esimerkiksi Build Up -portaali ja SF Energy Invest Manual);
31. kannustaa hallintoviranomaisia edistämään ohjelmakaudella 2014–2020 integroituja hankkeita ottamalla käyttöön kokonaisvaltaisen, aluetason energiatehokkuuslähestymistavan ja erityisesti hyödyntämään uusia strategisen suunnittelun välineitä, kuten yhdenmättyä alueellista investointia, ja ottamaan integroitujen suunnitelmien kehittämiseen mukaan nykyiset aloitteet, esimerkiksi Covenant of Mayors -sopimuksen; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan nopeutettua toimintaa niiden viranomaisten lähettämiin tukihakemuksiin, jotka ovat allekirjoittaneet Covenant of Mayors -sopimuksen ja noudattavat täysin sen vaatimuksia;
32. pitää myönteisenä vuotuista Open Days -kokousta sekä paikallisille ja alueellisille energiatehokkuushankkeille omistettujen seminaarien määrää; ehdottaa, että komissio, jäsenvaltiot ja hallintoviranomaiset kehittävät tästä tapahtumasta tietojen vaihtoa koskevan foorumin, jotta voidaan edistää erittäin tarpeellista vuoropuhelua ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista Euroopan rakenne- ja investointirahastoista rahoitettujen energiatehokkuushankkeiden täytäntöönpanemista ja hallinnointia varten;

Valmiuksien kehittäminen ja tekninen apu

33. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan komission suositukset¹ ja tehostamaan valmiuksien rakentamista teknisen avun talousarvioiden avulla, jotta paikalliset, alueelliset ja kansalaisjärjestöjen toimijat saadaan todella täysipainoisesti osallistumaan alueellisten ja paikallisten energiastrategioiden laadintaan;
34. toteaa, että energiatehokkaaseen teknologiaan siirtyminen edellyttää uutta osaamista ja ympäristötietoista ammattikoulutusta ja erityiskoulutusta rakennusalailla ja muilla aloilla; kannustaa jäsenvaltioita käyttämään edelleen varoja teknisen tuen tarjoamiseen kaikilla tasoilla (esimerkiksi ELENA-ohjelman kautta); kehottaa lisäksi jäsenvaltioita hyödyntämään Euroopan rakenne- ja investointirahastoja työntekijöiden uudelleen kouluttamiseksi ja heidän taitojensa päivittämiseksi vähäpäästöisessä taloudessa tarvittavia, uusia ammatteja varten sekä välttämään ammattitaitoisen työvoiman puutetta tällä alalla;
35. korostaa JESSICA-aloitteesta (Euroopan yhteinen tuki kaupunkialueiden kestäviä investointeja varten) ja ELENA-aloitteesta mahdollisesti saatavia hyötyjä paikallisille kestäville energiainvestoinneille, millä pyritään auttamaan kaupunkeja ja alueita käynnistämään toteuttamiskelpoisia energiatehokkuutta edistäviä investointihankkeita, ja kehottaa edistämään näitä aloitteita;

¹ 26. tammikuuta 2011 julkaistu komission tiedonanto ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa” (COM(2011)0017).

36. kannustaa tarjoamaan edelleen hallinnollista tukea paikallis- ja alueviranomaisille, jotta ne voisivat muodostaa ryhmiä pienistä ja keskisuurista energiatehokkuushankkeista, jotka jäisivät yksinään ELENA-, JESSICA- ja älykäs energiahuolto -ohjelmien vähimmäisrahoitusta koskevan rajan alapuolelle; kiinnittää jäsenvaltioiden ja komission huomion siihen, että pienillä ja keskisuurilla kaupungeilla ja maaseutuyhteisöillä ei ole usein tarvittavia hallinnollisia valmiuksia käyttää täysipainoisesti uusia rahoitusvälineitä;
37. korostaa, että byrokratia ja menettelyjen selkeyden puute ovat vaikeuttaneet koheesiorahaston ja rakennerahastojen käyttöä ja monet rahoitusta eniten tarvitsevista ovat siksi jättäneet hakematta tukea; kannustaa näin ollen yksinkertaistamaan sääntöjä ja menettelyjä, vähentämään byrokratiaa ja tekemään varojen myöntämisestä joustavampaa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla; katsoo, että yksinkertaistamisella voidaan edistää varojen tehokkaampaa kohdentamista, lisätä niiden hyödyntämistä, vähentää virheitä ja lyhentää maksuaikoja sekä antaa köyhimmille jäsenvaltioille ja alueille mahdollisuus hyödyntää täysimääräisesti rahoitusvälineitä, joiden tarkoituksena on vähentää alueiden ja valtioiden välisiä eroja; katsoo, että yksinkertaistaminen sekä sääntöjen ja menettelyjen vakaus on saatettava tasapainoon;

Rahoitusvälineiden rooli

38. korostaa, että avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistelmä voi olla toimiva ja innovatiivinen tapa houkuttaa yksityistä rahoitusta, luoda uusia yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia ja edistää innovointia; korostaa, että EU:ssa ja kolmansissa maissa on tärkeää houkuttaa yksityisiä investointeja energiatehokkuuteen;
39. panee merkille, että energiatehokkuushankkeiden investointien rahoituksen hankintatoimia häiritsevät usein markkina-, sääntely- ja luottamusesteet, kuten investoijien korkeat alkuvaiheen kustannukset ja tarkan energiansäästöpotentiaalinn ennustamisen vaikeudet; kehottaa jäsenvaltioita etsimään sopivia keinoja kotitalouksien energiatehokkuuteen kohdistuvien investointien edistämiseen;
40. korostaa huolestuneena, että nykyinen talous- ja rahoituskriisi on vaikeuttanut entisestään jäsenvaltioiden mahdollisuuksia löytää energiatehokkuuteen liittyvien koheesiopolitiikan ohjelmien yhteisrahoitukseen tarvittavaa rahoitusta; pitää siten tärkeänä, että energiatehokkuushankkeiden rahoittamiseen löydetään uusia innovatiivisia tapoja eli että rahoitusta pyritään hankkimaan myös yksityissektorilta;
41. panee merkille komission tuen uusien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden roolin parantamiseen ohjelmakaudella 2014–2020; korostaa, että nopean toimituksen ja oikeusvarmuuden puute on merkittävä ongelma jäsenvaltioille ja muille tällaisten välineiden hallinnointiin osallistuville sidosryhmille; kehottaa komissiota esittämään viipymättä ehdotuksia energiatehokkuustoimenpiteiden tukemiseen tarvittavista, käyttövalmiista (off-the-shelf) rahoitusvälineistä;
42. kehottaa jäsenvaltioita jakamaan parhaita käytäntöjä, kun suunnitellaan kansallisia energiatehokkuusrahastoja, joissa Euroopan rakenne- ja investointirahastoja voidaan käyttää pääomasijoituksina tai samankaltaisina toimenpiteinä ja yhdistää yksityisen sektorin täydentäviin rahoituslähteisiin;

43. kehottaa komissiota parantamaan entisestään Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD), Euroopan neuvoston kehityspankin ja Euroopan energiatehokkuusrahaston kohdennettua rahoitustukea energiatehokkuushankkeisiin; kehottaa EIP:tä, Euroopan neuvoston kehityspankkia ja EBRD:tä muodostamaan yhteisen työryhmän, jossa tarkastellaan vaihtoehtoja uudeksi rahoitusvälineeksi, jota voidaan tarjota jäsenvaltioille yhdessä niiden kansallisten energiatehokkuusrahojen kanssa tai niiden kautta ja edistää siten uusia yksityissektorin investointeja;
44. painottaa, että varojen myöntämisen on perustuttava suhteellisuuden, kustannustehokkuuden ja talouden tuloksellisuuden periaatteisiin, eikä se saa lisätä hallinnollista taakkaa;

Ilmastolliset, maantieteelliset ja kilpailukykyyn liittyvät tosiasiat

45. korostaa, että on tärkeää arvioida säännöllisesti, ovatko energiatehokkuustoimenpiteet ja -vaatimukset edelleen riittävät, kun otetaan huomioon ilmasto-olot, vaikutukset teollisuuden ja pk-yritysten kilpailukykyyn sekä energian hintaan eri jäsenvaltioissa ja alueilla; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon tulosindikaattoreita valmistellessaan;
46. korostaa, että syrjäisimpien alueiden maantieteelliset erityispiirteet on myös otettava huomioon energiatehokkuuden alalla, jotta niiden saaristoluonteeseen liittyviä luonnollisia etuja (maalämpö sekä aurinko-, tuuli- ja merivirtaenergia) voidaan hyödyntää paremmin;
47. tukee MARIE-ohjelman edistymistä Välimeren alueen rakennusalan energiatehokkuuden parantamista koskevan strategian ottamisessa käyttöön; kehottaa Välimeren alueen jäsenvaltioita vaihtamaan tässä yhteydessä parhaita käytäntöjä, jotta Etelä-Eurooppaa varten voidaan laatia mahdollisimman kustannustehokas malli; kehottaa luomaan samanlaisia ohjelmia muilla Euroopan alueilla, erityisesti Keski-Euroopassa; katsoo, että samankaltainen järjestely voitaisiin toteuttaa syrjäisimmillä alueilla erityisesti siksi, että useimmat niistä (eivät kuitenkaan kaikki) sijaitsevat trooppisella vyöhykkeellä;

Indikaattorit ja kriteerit

48. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan vaativia tavoitteita sen varmistamiseksi, että julkiset rakennukset ja muita tarkoituksia palvelevat rakennukset täyttävät direktiivin 2010/31/EU mukaiset korkeimmat energiatehokkuusnormit, ja edellyttämään rakennusten säännöllistä energiasertifiointia;
49. kehottaa komissiota selventämään koheesiopolitiikkaa koskevia energiatehokkuuden yhteisiä indikaattoreita, joita jäsenvaltioiden on sovellettava ja käytettävä ohjelmakaudella 2014–2020;
50. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon taloudelliset, maantieteelliset ja sosiaaliset olosuhteet, kun kutakin jäsenvaltiota tai aluetta varten määritellään investointikustannukset, jotka liittyvät yhden kilowattitunnin osalta aikaan saatavaan säästöön;

51. kehottaa komissiota laatimaan viipymättä sekä jäsenvaltioita ja alueita tarkasti kuullen energiatehokkuushankkeiden arviointia koskevat suuntaviivat, joiden pohjalta voitaisiin luoda hankkeiden arviointia, seurantaa ja tarkastusta sekä niiden kustannustehokkuuden varmistamista koskevia mekanismeja;
52. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan EAKR-asetuksen liitteessä määriteltyjä tulosindikaattoreita sekä käyttämään avoimia hankkeiden valinkriteerejä ja vakioituja investointikustannuksia säästettävää energian mittayksikköä kohden siten, että energiatehokkuushankkeiden yksinkertaiselle takaisinmaksuajalle määritellään hyväksyttävä enimmäispituus;
53. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen tuoreen erityiskertomuksen energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopoliittisten investointien kustannustehokkuudesta; korostaa, että tilintarkastustuomioistuin suosittelee avointen ja aiempaa tiukempien valintakriteerien soveltamista sekä EU:n että jäsenvaltioiden hankkeisiin; yhtyy tilintarkastustuomioistuimen päätelmiin siitä, että investointipäätösten tekoon käytettävissä arviointiperusteissa on todettava selvemmin ja tarkemmin, miten energiatehokkuusnäkökulmat olisi otettava huomioon;
54. toteaa kuitenkin, että tilintarkastustuomioistuimen arvio perustuu melko pieneen otantaan ja lyhyeen takaisinmaksu-aikaan; korostaa, että koheesiopoliittikka on integroitu toimintapolitiikka ja että siksi hankkeiden arviointiin on käytettävä kattavaa lähestymistapaa, joka perustuu elinkaarikustannusanalyysiin;

Rakennusalan merkitys

55. huomauttaa, että vuonna 2010 EU:n energian kokonaisloppukulutuksesta rakennusten energiankulutuksella oli suurin osuus – 40 prosenttia, josta kotitalouksien kulutuksen osuus oli 26,7 prosenttia – ja että tämä kulutus tuotti 36 prosenttia unionin hiilidioksidipäästöistä; pitää valitettavana, että suurin osa jäsenvaltioista ei onnistu hyödyntämään täysin rakennusten energiansäästämismahdollisuuksia; kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja sellaisten toimien edistämiseen, joilla voidaan varmistaa, että tämä merkittävin energiansäästämismahdollisuus ei jää käyttämättä, ja tekemään ehdotuksia rakennusten energiankulutusta jäsenvaltioissa koskeviksi selkeiksi tavoitteiksi;
56. muistuttaa, että rakennuksien luonnollinen korjausten välinen aika on 40 vuotta ja että tämän alan energiansäästötekniikka on hyvin kehittynyttä, joten valtaosa energiansäästöpotentiaalin täysimääräiseen hyödyntämiseen kohdistuvista esteistä ei ole luonteeltaan teknisiä; toteaa, että energiatehokkuutta koskevien uudistushankkeiden – jotka ovat usein vähemmän näkyviä, pienimuotoisempia ja vaikeampia yhdistää kokonaisuuksiksi – luonteen vuoksi Euroopan rakenne- ja investointirahastoilla on myös erittäin tärkeä tehtävä tarjota rahoitusta, jota tarvitaan näiden esteiden poistamiseksi;
57. toteaa, että energiansäästämismahdollisuudet riippuvat pääasiassa nykyisen rakennuskannan kunnosta ja että ne eivät jakaudu tasaisesti jäsenvaltioiden ja alueiden kesken; pyytää jäsenvaltioita hiomaan kunnollisen asunnon määritelmäänsä siten, että niihin sisällytetään energiatehokkuutta koskevat normit;

58. korostaa, että julkisia investointeja rakennusten energiatehokkuuteen tarvitaan etenkin vähiten kehittyneillä alueilla ja koheesiopolitiikan rahoitusta saavissa jäsenvaltioissa, joissa on mahdollista vähentää merkittävästi energiankulutusta kustannustehokkaiden toimenpiteiden avulla;
59. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman hyvin kansallisia ja alueellisia ohjelmia sen varmistamiseksi, että uusista rakennuksista, myös pienituloisille kotitalouksille tarkoitetuista asuinrakennuksista, suunnitellaan erittäin energiatehokkaita ja että nykyisen rakennuskannan energiatehokkuutta parannetaan (jälkiasennus);
60. panee merkille, että maaseudulla ja syrjäisillä alueilla on ihanteelliset olosuhteet käyttää hajautetun energiantuotannon tehokkaita muotoja, millä vähennettäisiin pitkän matkan sähkönsiirtoon liittyvää energiahäviötä;
61. kehottaa asianomaisia viranomaisia vauhdittamaan omistamiensa rakennusten kunnostamista koheesiopolitiikan rahoituksen avulla, jotta voidaan luoda tarvittavaa vipuvaikutusta ja näyttää esimerkkiä;
62. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota vaikeuksiin, jotka liittyvät monta perheasuntoa käsittävien rakennusten yhteiseen omistukseen ”vapaamatkustajia” koskevan vaikean ongelman vuoksi;
63. kehottaa komissiota lisäämään tietoisuutta rakennuskannan perusteellisen saneerauksen ja vaiheittaisen perusteellisen saneerauksen todellisesta potentiaalista tukemalla jäsenvaltioita ja alueita saneerausstrategioiden laadinnassa; suosittaa, että näitä strategioita laaditaan samanaikaisesti toimenpideohjelmia koskevien ehdotusten kanssa ja että niissä keskitytään ottamaan mukaan innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttö ja sisällytetään ohjeellisia välitavoitteita investoijien luottamuksen parantamiseksi;
64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja alueiden komitealle.

PERUSTELUT

Energiatehokkuus on EU:n älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategian keskiössä, ja EU:ssa on jo pitkään tunnustettu sen edut. EU:lla on kuitenkin vastassaan suuria haasteita, jotta se voi vähentää tavoitteensa mukaisesti energian kokonaiskulutusta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Energiatehokkuutta edistävät toimet voisivat ja niiden pitäisi olla tässä yhteydessä suuremmissa roolissa. Energiatehokkuuden parantaminen on ratkaisevan tärkeää EU:n kilpailukykyyn kannalta, ja se tarjoaa kaikkien kannalta myönteisen vaihtoehdon ilmastonmuutoksen torjunnassa. Investoinnit energiatehokkuustoimenpiteisiin voivat hyödyttää nopeasti ja konkreettisesti kotitalouksia ja yrityksiä, koska niiden avulla voidaan muun muassa vähentää kustannuksia, luoda työllistymis- ja kasvumahdollisuuksia sekä edistää siirtymistä vähähiiliseen talouteen.

Koheesiopolitiikka on yksi tärkeistä tukilähteistä, joiden avulla EU voi palata energiatehokkuustavoitteen saavuttamisen tielle. Komissio onkin vastannut tähän haasteeseen ehdottamalla seuraavalle ohjelmakaudelle (2014–2020) lähes kaksi kertaa aiempaa enemmän koheesiopolitiikan määrärahoja ilmaston liittyviin menoihin ja energiatehokkuuteen. Osana koheesiopolitiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden kolme tukipilaria ovat jatkossa aiempaa suurempi taloudellinen sitoutuminen, vahvempi asema tulevaisuuden lainsäädäntöteksteissä (temaattiset tavoitteet) ja energiatehokkuustoimenpiteiden selkeä rooli täytäntöönpanomenettelyissä (toimenpideohjelmat).

Komissio on jo korostanut, että energiatehokkuuden parantaminen edellyttää lisätoimia varsinkin tehokkaamman liikenteen ja tehokkaampien asuntojen ja rakennusten alalla. Varsinkin alue- ja paikallisviranomaisilla on näillä aloilla tärkeä tehtävä. Esittelijä ehdottaa tästä syystä mietinnössä sellaisia suoria toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että seuraavalla, vuosien 2014–2020 ohjelmakaudella hyödynnetään tätä alaa, koska kyseisellä alalla on suurimmat mahdollisuudet energiansäästöihin.

EU:n monivuotisen talousarvion kokonaismäärästä neuvotellaan parhaillaan. Siksi on erittäin tärkeää muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että niiden on olennaista sitoutua asianmukaisesti rahoitettuun koheesiopolitiikan talousarvioon. EU voi saavuttaa energiatehokkuustavoitteensa vain, jos rahoitussitoumuksia vahvistetaan. Parlamentin EAKR-neuvotteluryhmä yrittää parhaillaan toiminnallaan varmistaa, että myös suurempi osuus EAKR:n rahoituksesta osoitetaan energiatehokkuuteen kaikenlaisilla alueilla. Esittelijän tavoitteena on tässä mietinnössä osallistua keskusteluun energiatehokkuuden merkityksestä arvioimalla energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopoliittisten toimenpiteiden nykyisiä tuloksia ja ehdottamalla suosituksia, joilla vahvistettaisiin toimenpiteiden vaikutusta seuraavalla ohjelmakaudella.

Mietinnössä pyritään myös selvittämään, miten hyvin EU:n tason, kansalliset ja alueelliset koheesiopolitiikan tavoitteet ja päämäärät sopivat yhteen energiatehokkuustavoitteiden kanssa.

Neuvoston puheenjohtajavaltion 4. maaliskuun 2013 antamassa yhteenvedossa todetaan, että kansallisten valtuuskuntien energiatehokkuutta koskevien huomioiden perusteella

”energiatehokkuuden kehitykseen vaikuttavat puolestaan haitallisesti enemmänkin käytännön kuin sääntelyyn liittyvät tekijät, ja niihin kuuluvat riittämättömät tiedot ja taloudelliset kannustimet, energiatehokkuuden matala profiili ja nykyisen lainsäädännön riittämätön täytäntöönpano”.

Neuvoston uuden yhteenvedon perusteella tässä mietinnössä tarkastellaan ja arvioidaan kysymyksiä, jotka esitettiin tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 21/2012 ”Energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopoliittisten investointien kustannustehokkuus”¹ sekä komission strategiakertomuksessa vuosien 2007–2013 toteuttamisesta (julkaistaan maaliskuun 2013 loppuun mennessä).

¹ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/20590745.PDF>.

4.6.2013

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

osana koheesiopolitiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta
(2013/2038(INI))

Valmistelija: Miloslav Ransdorf

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. muistuttaa, että parlamentti on jo hyväksynyt mietinnön Euroopan unionin koheesiopolitiikan ja sen toimijoiden roolista Euroopan uuden energiapolitiikan täytäntöönpanossa ja että tässä mietinnössä käsitellään myös energiatehokkuutta koskevia kysymyksiä;
2. korostaa, että koheesiopolitiikalla on merkittävä rooli toteutettaessa toimia, jotka ovat välttämättömiä, jotta Euroopan voi saavuttaa tavoitteensa ja säästää 20 prosenttia primaarienergian kulutuksesta vuoteen 2020 mennessä, sekä avattaessa tietä energiatehokkuutta parantaville uusille toimille tämän jälkeen;
3. huomauttaa, että koheesiopolitiikan ensisijaisena tavoitteena on edelleen alueiden välisten taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen kaventaminen, ja katsoo, että energiatehokkuuspolitiikka ei saisi vaikuttaa tähän tavoitteeseen; korostaa, että joillakin unionin köyhimmillä alueilla saattaa olla erilaisia painopisteitä ja ne saattavat tarvita ensin muille aloille tehtäviä investointeja; tähdentää, että energiapolitiikan vahvuus on sen joustavuudessa ja paikallisella tasolla tapahtuvassa rahastojen hajautetussa hallinnoinnissa;
4. toteaa, että energiatehokkuuteen tehtävät investoinnit edistävät osaltaan talouskasvua, työllisyyttä erityisesti alue- ja paikallistasolla, innovointia ja energiaomavaraisuutta sekä auttavat lieventämään kotitalouksien energiaköyhyyttä ja niillä voi siten olla myönteinen vaikutus taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen; painottaa, että

varojen jakamisen on perustuttava suhteellisuuden, kustannustehokkuuden ja taloudellisuuden periaatteisiin, eikä se saa lisätä hallinnollista taakkaa;

5. korostaa, että byrokratia ja menettelyjen selkeyden puute ovat vaikeuttaneet koheesiorahaston ja rakennerahastojen käyttöä ja monet rahoitusta eniten tarvitsevista ovat siksi jättäneet hakematta tukea; kannustaa näin ollen yksinkertaistamaan sääntöjä ja menettelyjä, vähentämään byrokratiaa ja tekemään varojen myöntämisestä joustavampaa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla; katsoo, että yksinkertaistamisella voidaan edistää varojen tehokkaampaa kohdentamista, lisätä niiden hyödyntämistä, vähentää virheitä ja lyhentää maksuaikoja sekä antaa köyhimmille jäsenvaltioille ja alueille mahdollisuus hyödyntää täysimääräisesti rahoitusvälineitä, joiden tarkoituksena on vähentää alueiden ja valtioiden välisiä eroja; katsoo, että yksinkertaistaminen sekä sääntöjen ja menettelyjen vakaus on saatettava tasapainoon;
6. korostaa, että jäsenvaltioiden ei pitäisi odottaa direktiivin 2010/31/EY lopulliseen määräaikaan ennen sen täytäntöönpanoa ja että niiden olisi investoitava uusien ja aikaisempaa energiatehokkaampien materiaalien ja teknologian kehittämiseen työpaikkojen luomiseksi, teollisuustuotannon elvyttämiseksi ja unionin alueiden kilpailukykyä parantamiseksi;
7. korostaa Jessica- ja Elena-aloitteista mahdollisesti saatavia hyötyjä paikallisella tasolla tehtäville kestäville energiainvestoinneille, kun tarkoituksena on auttaa kaupunkeja ja alueita käynnistämään toteuttamiskelpoisia investointihankkeita energiatehokkuuden alalla, ja kehottaa edistämään näitä aloitteita;
8. pitää erittäin tärkeänä, että rakennerahastoja, koheesiorahastoa ja muita rahoitus- ja tukivälineitä voidaan hyödyntää energiatehokkuuden rahoittamiseen varsinkin asuntoalalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita levittämään selkeää ja helposti saatavaa tietoa energiatehokkuushankkeiden tueksi saatavilla olevista rahoitusvälineistä, kannustimista, avustuksista ja lainoista;
9. korostaa, että energiatehokkuutta koskeva ulottuvuus on sisällytettävä älykästä erikoistumista koskeviin tutkimus- ja innovaatiostrategioihin, jotka jäsenvaltioiden ja alueiden on laadittava voidakseen saada tulevan koheesiopolitiikan innovaatorahoitusta;
10. on huolissaan viimeaikaisesta kehityksestä esimerkiksi Bulgariassa, jossa energian korkea hinta on aiheuttanut yhteiskunnallisia levottomuuksia, ja kehottaa ryhtymään kohdennettuihin toimiin, joilla energian hinta pidetään tavallisille kansalaisille kohtuullisella tasolla;
11. tähdentää erityisesti energiatehokkuuteen tehtävien investointien mahdollisia sosiaalisia etuja, koska nämä investoinnit saattavat auttaa pienentämään kuluttajien energialaskuja;
12. muistuttaa energiansäästömahdollisuuksista erityisesti julkisissa rakennuksissa ja asunnoissa, sillä näiden osuus unionin energian loppukulutuksesta on 40 prosenttia, ja kehottaa jäsenvaltioita laatimaan pikaisesti pitkän aikavälin strategioita vuoden 2020 jälkeiselle ajalle, jotta voidaan investoida asuin- ja kaupallisten rakennusten peruskorjaukseen ja parantaa näin rakennuskannan energiatehokkuutta direktiivin 2012/27/EU mukaisesti;

13. huomauttaa, että kaikkien uusien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia 31. joulukuuta 2020 mennessä ja julkisessa omistuksessa ja julkisessa käytössä olevien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia kaksi vuotta ennen tätä päivämäärää; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita lisäämään kansallisten ohjelmien laatimista lähes nollaenergiarakennusten määrän lisäämiseksi ja ottamaan käyttöön sellaisia säännöksiä lähes nollaenergiarakennusten määrittämisestä, jotka vastaavat tilannetta kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla;
14. korostaa koheesiopolitiikan sekä siihen osoitetun rahoituksen merkitystä kehitettäessä älykkäitä energiaverkkoja ja älykkäitä verkostoja, jotka tehostavat energijärjestelmiä kaikilla alueilla ja vähentävät energiankulutusta ja energiahäviötä;
15. kehottaa komissiota auttamaan jäsenvaltioita parantamaan hallinnollisia valmiuksiaan ja tiedotuskanaviaan, jotta käytössä olevat varat voidaan kohdentaa paremmin; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti rakennerahastoja ja koheesiorahastoa, jotta saataisiin aikaan investointeja energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin;
16. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan rahoitusmekanismien perustamista energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä varten, jotta voidaan maksimoida useiden rahoituskanavien hyödyt direktiivin 2012/27/EU mukaisesti; kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita rahoitusmekanismien perustamisessa sekä helpottamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa toimivaltaisten kansallisten tai alueellisten viranomaisten tai elinten välillä;
17. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään kampanjoita, joilla lisätään tietoa asuinrakennusten energiatehokkuuden parantamisella saatavista hyödyistä sekä asumismukavuuden parantumisesta ja käyttökustannusten alenemisesta; huomauttaa tässä yhteydessä, että energiatehokkuuden parantamista koskevista toimista saadaan paras hyöty nimenomaan rakennusten eikä yksikköjen (asuntojen) tasolla;
18. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen viimeaikaisista havainnoista, joiden mukaan energiatehokkuuteen kohdennetut koheesiopoliittiset investoinnit eivät ole olleet kustannustehokkaita, koska tähän tarkoitukseen tarkoitettuja määrärahoja ei ole toteutettu ja käytetty asianmukaisesti;
19. kehottaa komissiota asettamaan viipymättä, tilintarkastustuomioistuimen suosituksen mukaisesti, energiatehokkuustoimenpiteisiin myönnettävän koheesiorahoituksen ehdoiksi, että tarpeet arvioidaan tarkoituksenmukaisesti, seuranta toteutetaan säännöllisesti ja käytetään vertailukelpoisia tulosindikaattoreita, hankkeet valitaan avoimin kriteerein, niissä sovelletaan vakioituja investointikustannuksia säästettävää energian mittayksikköä kohden ja että yksinkertaiselle takaisinmaksuajalle määritetään hyväksyttävä enimmäispituus.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	30.5.2013						
Lopullisen äänestyksen tulos	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">42</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	42	-:	2	0:	0
+:	42						
-:	2						
0:	0						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ioan Enciu, Elisabetta Gardini, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Vladimír Remek						

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	10.7.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 -: 2 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský